Поняття диктатури

Ярослав Брунько

Корона з паперу, на троні — туман,
Залізна завіса — з дірявих оман.
Тут сонце встає за наказом ізверху,
А правда — то пляма на їхньому гербі.

Тут кожна думка крокує у ряд,
Під ритм, що диктує "мудрий" парад.
Портрет на стіні має гостріші вуха,
Ніж будь-яка церква чи краща розпуха.

Закони — мов грані у грі без правил:
Що вчора "здобуток", сьогодні — "провал".
Ти вір у святість сталевих кайданів,
І тишу плекай серед криків і планів.

А вождь, що незмінний, як пам'ятник бронзи,
Вдивляється вдаль, ігноруючи сльози.
Він знає: щоб стати безсмертним божком,
Достатньо тримати народ під замком.

Та дивно: чим міцніший мур навкруги,
Тим гучніші в стінах ростуть вороги.
Бо жодна корона, що тисне на скроні,
Не втримає світ, що палає в долоні.